

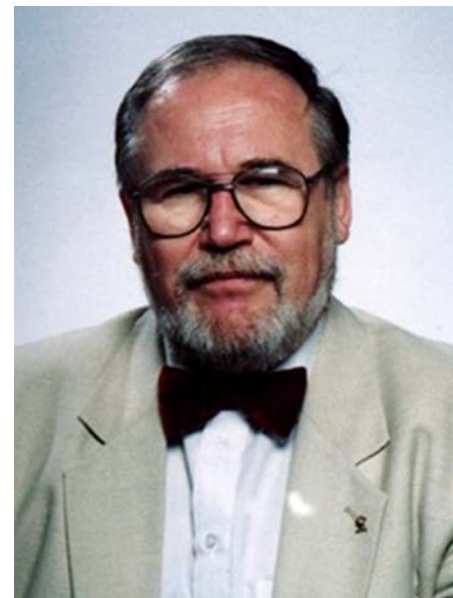
Životné jubileum prof. MUDr. Pavla Traubnera, PhD.

Prof. MUDr. Pavel Traubner, PhD., sa dožíva v tomto roku životného jubilea, 75. rokov. Narodil sa 2. mája 1941 v Ilave. Patrí medzi najznámejšie osobnosti Slovenskej republiky, a to nielen ako lekár, vedec, ale predovšetkým ako človek. Pavel Traubner študoval medicínu na Lekárskej fakulte UK v Bratislave, kde promoval v roku 1964. Od roku 1961 pracoval ako volonter na Neurologickej klinike LF v Bratislave, neskôr ako vedecká pracovná sila a v poslednom ročníku medicíny ako pomocný asistent na Katedre patologickej anatómie. Po skončení medicíny začal pracovať ako sekundárny lekár v Ústave patologickej anatómie Lekárskej fakulty UK. V roku 1966 nastúpil na Neurologickú kliniku FN v Bratislave, kde sa už v nasledujúcom roku stal odborným asistentom. Postupne získal atestáciu I. a II. stupňa z odboru neurológie. V roku 1978 obhájil vedeckú hodnosť kandidáta lekárskych vied v odbore neurológia na tému: „Echoencefalografia v experimente a klinike s prihliadnutím na cirkulačné poruchy mozgu“. V roku 1985 bol menovaný docentom v odbore neurológia. Habilitoval sa prácou „Možnosti dopplerovskej ultrasonografie v diagnostike vaskulárnych ochorení mozgu“. V roku 1990 bol vymenovaný za prednostu 1. neurologickej kliniky FN a LF UK a v nasledujúcom roku sa stal univerzitným profesorom v odbore neurológia. Vykonával funkciu hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR v odbore neurológia a súčasne aj funkciu člena Rady ministra zdravotníctva SR. V období rokov 1997 až 2000 bol 1. prodekanom LF UK, následne bol zvolený za dekana LF UK. Funkciu dekana LF UK v Bratislave vykonával dve funkčné obdobia do roku 2007. Počas tohto obdobia dokázal zaviesť niekoľko nových študijných odborov, akreditovať výučbu pregraduálnych aj postgraduálnych študijných programov. Bol zvolený za prezidenta Asociácie lekárskech fakúlt SR. Pracoval ako dlhoročný člen Komisie pre obhajoby doktorandských prác vo vednom odbore neurológia pri LF v Bratislave, Košiciach a Martine, bol členom Vedeckej rady Univerzity

Komenského a Lekárskej fakulty UK, členom Vedeckej rady LF UPJŠ v Košiciach, členom Vedeckej rady Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce Trnavskej univerzity, členom rady riaditeľa FN, predsedom Pracovnej skupiny kategorizačnej komisie MZ SR v odbore liečivá centrálného a periférneho nervového systému, členom Kolégia ministra kultúry SR, členom výboru Slovenskej neurologickej spoločnosti, členom Prezídia Spoločnosti pre ultrazvuk, členom Prezídia Slovenskej spoločnosti pre vyššie funkcie mozgu, členom viacerých redakčných rád: časopisu Česká a slovenská neurológia a neurochirurgia, odborného časopisu EFETA, odborného časopisu Dieťa, zástupcom šéfredaktora a vedúcim slovenskej verzie Neurológia pre prax a iných. Je podpredsedom Výboru vlády pre národnosti a etnické menšiny, členom Rady vlády pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť a čestným predsedom ÚZ ŽNO na Slovensku. Stal sa nositeľom striebornej medaily J. E. Purkyně, nositeľom Zlatej plakety J. Jessenia SAV, Pamätnej medaily LF UK, Déerovej medaily ministra zdravotníctva za celoživotnú medicínsku činnosť, v januári roku 2001 mu prezident SR udelil významné štátne vyznamenanie – Pribinov kríž II. stupňa za medicínsku, vedeckú, pedagogickú a spoločenskú činnosť, v tom roku sa stal aj laureátom cenného spoločenského ocenenia – „Krištáľového krídla“ za celoživotnú medicínsku a spoločenskú činnosť. Dostal najvyššie ocenenia LF UK vrátane Hynkovej medaily za dlhoročnú vynikajúcu prácu v prospech Lekárskej fakulty UK v Bratislave, Univerzity Komenského vrátane Zlatej medaily UK, ako aj najvyšších ocenení SLS. Získal titul Osobnosť roka Bratislavy v roku 2013.

Publikoval viac ako štyristo odborných prác v domácich ako aj zahraničných časopisoch, predniesol stovky prednášok na odborných fórach. Je spoluautorom monografie „Afaziológia“, členom autorského kolektívu Encyklopédia medicíny (XII. dielov), je spoluautorom vysokoškolskej učebnice Černáček a spol.: Neurologická propedeutika, kde napísal

prof. MUDr. Pavel Traubner, PhD.

kapitolu „Echoencefalografia“, ďalej je autorom viacerých kapitol v Neurológii II. (P. Varsík a spol.) a v Princípoch internej medicíny (Ďuriš, Hulín, Bernadič), prispel kapitolami aj do viacerých ďalších monografií. Ako prvý v ČSFR zaviedol roku 1968 ultrazvukovú diagnostiku v neurológii, najskôr echoencefalografiu, neskôr dopplerovskú ultrasonografiu a B-sken extrakraniálnych úsekov karotických i vertebrálnych artérií.

Je ženatý, má dve dcéry, staršia Ronnie pokračuje v šlapajach otca, je úspešná dvojtestovaná neurologička, a mladšia Wanda je absolventkou Pedagogickej fakulty, odbor psychopédia.

Profesor Traubner a jeho manželka Ing. Katka sú už šťastní trojnásobní starí rodičia, ktorí sa tešia z dvoch vnučiek a jedného vnúčika. Profesor Traubner je veľmi známa a obľúbená osobnosť nielen doma, ale aj v zahraničí. Váži si ho nielen nespočítateľný počet pacientov, ktorých úspešne diagnostikoval a vyliečil. To, že ho pozná nielen široká odborná, ale aj laická verejnosť, nie je spojené len s jeho vysokou spoločenskou angažovanosťou, ktorú sprevádzajú mnohé vystúpenia vo verejných masovokomunikačných prostriedkoch,

ale najmä s jeho ochotou pomáhať odkázaným pacientom doslova „vo dne – v noci“. Pre pacientov je vždy v práci, vždy je ochotný sa im venovať. Ľudia to vedia a aj preto sa stal symbolom Lekára. Svojimi mimoriadnymi aktivitami sa zaradil medzi najpopulárnejšie osobnosti na Slovensku. Široké pole jeho pôsobenia ďaleko prekračuje schopnosti priemerného vysokoškolsky vzdelaného človeka. Doslova žije známe „zachráň jedného človeka a zachrá-

niš svet“. V centre pozornosti má pritom vždy svoju rodinu a ako starostlivý otec pravidelne kontroluje a stará sa o svoje už dospelé dcéry.

**Vážený pán profesor,
roky, ktoré ubehli, sa nestratili, životné skúsenosti, ktoré odovzdávate študentom, sa ponesú ďalej, strasti života, ktoré Vás stretli na dlhej ceste, sú už hádam vymazané – aleb aspoň zatlačené do úzadia – mnohými životnými úspechmi a radosťami. Chcem**

Vám pri tejto príležitosti zaželať nielen v mojom mene, ale aj v mene Vašich priateľov a spolupracovníkov, Vašich študentov a, samozrejme, tisícok pacientov, aby Vám Vaša vitalita vydržala mnoho ďalších rokov, aby Vám a Vašej manželke deti a vnúčatá prinášali samú radosť.

Ad multos annos!

prof. MUDr. Marián Bernadič, CSc.